

faktisk er ved at ske, og det, der vil ske fremover.

Men jeg vil også gerne takke hr. Tommy Dinesen for, at vi har startet denne debat i dag, for jeg tror, at det er utrolig vigtigt, at vi ikke kun taler om et enkelt skib, der er gået ned, nok så tragisk det er, men hvad der kan gøres for al skibsfart.

Der burde være sikkerhed på lige så højt et niveau for søfart, som der er for de flyvende maskiner. Intet er 100 pct. sikkert; det er det heller ikke at køre bil eller gå over gaden som almindelig fodgænger, men vi må gøre vort yderste for, at det bliver så sikkert som muligt, og at folk kan føle sig trygge ved også at gå om bord på et skib og lade sig transportere på den måde.

Hvis vi skal have den sikkerhed, er der ingen tvivl om, at det skal det være på internationalt plan, og derfor er jeg glad for, at der ikke blot i den motiverede dagsorden, som vi er medforlagsstiller til, men også i den af hr. Tommy Dinesen fremsatte dagsorden står, at vi skal sikre, at IMO-reglerne bliver så grundige som overhovedet muligt.

At vi i Danmark så på nogle områder, hvor andre har sat en deadline nogle år senere, kan starte før, er helt i orden, men det skal være således, at vi får ens regler, for alle skibe har jo én ting til fælles, og det er, at de kan flytte sig over hele verden, hvor det end skulle være.

Fremskridtspartiet lægger stor vægt på – hvad bl.a. ministeren og hr. Tommy Dinesen også var inde på – at det er kvalitetskrav, og det er kvalifikationskrav, der skal stilles til personalet om bord på skibene. Og der skal være kontrol. Der skal være uanmeldt kontrol på skibene og i langt større udstrækning end nu.

Jeg lagde også mærke til, at ministeren var inde på, at der skulle ske en skærpelse af kontrollen med klassifikationsselskaberne. Det er noget af det vigtigste at få skærpet kravene til disse selskaber, der jo skal ud kontrollere, for ellers sker der det, vi har set: At der bare sættes et blåt stempel, idet man siger, at det har vi jo set én gang før, så det fungerer nok. Når man så efterfølgende har lavet en ekstra kontrol af bovportene, har det vist sig, at der faktisk var uhyggelig mange bovporte, som ikke fungerede efter hensigten.

Uddannelse er et af nøgleordene, ingen tvivl om det. Jeg ved, at vi har haft en masse debatter om det her i Folketinget, og det glæder mig at høre, at nu bliver der altså strammet gevaldigt op, og ministeren lovede, at der også ville kom-

me en redegørelse i slutningen af næste år om, hvordan vi kan få alle uddannelserne op på et optimalt plan. Og i den forbindelse er kravene til sprog et særdeles vigtigt krav, når vi ser på de ulykker, der er sket. For det nytter jo ikke noget, hvis søfolkene ikke kan kommunikere og fortælle, hvor og hvad man skal gøre, for slet ikke at tale om, at de ikke selv ved, hvad der skal gøres.

Jeg vil gerne høre ministerens mening om den reportage, der blev vist i TV-Avisen for et kort stykke tid siden, om redningsvestene på den lille færgetransport, der findes mellem to øer, nemlig Sjælland og Fyn, også kaldet Storebæltsfærgerne. Der er uhyggelig mange færger, der sejler over den vej, for det tager jo kun ca. en times tid. Men det viste sig, at folk faktisk ikke vidste, hvordan man fik redningsvesten på, og det var de færreste, der overhovedet kunne finde ud af at spænde den. Jeg vil gerne høre, om ministeren har tænkt sig at tage initiativ til, at det meget store antal mennesker, der tager med den færgeforbindelse dagligt, vil være bedre sikret fremover.

Jeg vil sige om hr. Tommy Dinesens forslag om den uafhængige havarikommission, at det er jeg meget, meget tiltalt af. Jeg håber, at ministeren vil sikre, at vi omhyggeligt får set på, om vi ikke har behov for en uafhængig havarikommission i tilfælde af ulykker i lighed med det, man har inden for flyområdet. På en eller anden måde virker det en smule usikkert, at det er de samme mennesker, som har givet tilladelse, nemlig Søfartsstyrelsen, der også siden hen gennem søforhør skal være dem, der dømmer, om der er gjort noget forkert, eller om der har været mangler. Derfor er jeg umiddelbart meget stor tilhænger af en uvildig havarikommission, men jeg håber på, at det kommer med i ministerens redegørelse, som vi har fået lovning på kommer den 1. december.

Bjørn Elmquist (RV):

Vi drøfter tit, hvem der egentlig sætter den politiske dagsorden – om det er pressen, eller om det er politikerne. Her ser vi et eksempel på, hvordan udefra kommende begivenheder eller katastrofer også kan sætte vores dagsorden, og sådan skal det være – naturligvis.

Folketinget kan ikke og bør ikke være upåvirket, når katastrofer af dette omfang indtræffer. Men vi må så også fastholde, at det ikke alene er sådan noget, der sætter vores dagsorden. Det synes jeg, ministerens endog meget grundige